

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 89.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e21052/facsimile.pdf> (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

N° 15.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Eyvende Møde.

Tirsdag den 21de October.

Protocollen for forrige Møde oplæst.

Formanden: Efter Dagordenen skulle vi fortsætte Behandlingen af Udsagnet til Regjulatoriet for Forretningsordenen, og gaar derefter saaledes over til det næste Afsnit, nemlig §§ 11-15.

Nigreen's Udtalelse ophævede de nævnte Paragrapher og bemærkede derefter: Comiten har, som det ses, fundet det nødvendigt at foresætte særegne Bestemmelser om Behandlingen af Lovforslag. De to første Behandlinger villes findes at være i det væsentlige overensstemmende med den foreløbige og endelige Behandling af Sager, som hidtil har fundet Sted i Stænderforsamlingerne; den eneste Forandring af nogen Betydning er den, som findes i § 14, hvor det er bestemt, at der ved den endelige Behandling skal finde Discussioner Sted af enhver enkelt Paragraph eller ethvert mindre Afsnit, som Presidenten maatte bestemme det, og at Afstemning umiddelbart derefter skal foretages. Denne Fremgangsmaade er den, som bruges i andre Landes lovgivende Forsamlinger, og den vil uden tvivl erkjendes som hensigtsmæssig, naar Afstemningen skal blive et saaledes Regjulator af de stedfunde Forhandlinger. Det er ikke hensigtsmæssigt, saaledes som hidtil har været Tilfældet i Stænderforsamlingerne, at udsatte Afstemninger over det hele Lovudkast, som ofte er af et meget stort Omfang og bestaar af et stort Antal Paragrapher, hvorefter det igjen kan være forpligtet et betydeligt Antal Amendement, til den endelige Discussion er fuldt tilendebragt, og da lade Afstemning foregaae paa engang over alle Paragrapher. Det er kun, naar Afstemningen sker umiddelbart efter Discussionen af hver enkelt Paragraph, at Grunde og Mot Grunde villes have Kraft for ethvert Medlem. I Stænderforsamlingerne har det underinden endog været Tilfældet, at man har maattet udsætte Afstemningen til et andet Møde end det, hvortil den endelige Discussion blev tilendebragt, hvilket endog let vil kunne at være uønsket. Bølgens af den foreslaaede succesive Afstemning kan imidlertid blive, som i § 15 antyder, at der kan fremkomme, som det dog antages, mindre væsentlige Modsigelser ved de stedfunde Afstemninger, og det er derfor bragt i Forslag et Middel til at faae disse rettede. I Forbindelse dermed er det bestemt, at der i Henhold til de stedfunde Afstemninger skal udsætte et endeligt Lovudkast, som bliver at oplæse for og vedtage af Forsamlingen. Der vil nemlig ikke her, som i de nævnte Lovforslag, kunne være Tale om at afgjøre nogen motiveret Betænkning over Lovforslaget, men efter det Standpunkt, hvorpaa Rigsforsamlingen er stillet, maa i samme, som i andre bestaaende Forsamlinger, Lovudkastet omredigeres i Henhold til de stedfunde Afstemninger og foreslages Forsamlingen til Antagelse som det endelige Sketsstykke, der bliver at tilkalle Regjeringen, hvilket saaledes svarer til den sidste Betænkning af Lovudkastet i det enkelte Parlament.

David: Jeg skal blot tillade mig at for ganske korte Bemærkninger ved dette Afsnit. Det forekommer mig, at der i § 14 maatte optages en Bestemmelse om, at der umiddelbart efter Forhandlingen af enhver Paragraph Skeds til Afstemning ikke blot over denne, men ogsaa i Forbindelse dermed over de til den foresatte Amendement, og at man fremdeles vil følge den Regel, som var den gjældende i Provintialstænderforsamlingerne, at disse skulle have Præcedens fremfor alle senere under Afstemning for selve den Para-

graph, hvorefter de knytte sig. Den anden Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gøre, er med Hensyn til § 15. Uden at gaar videre ind paa, hvad der kunde være at bemærke ved den Raade, hvorpaa man har troet at kunne verificere de mulige, om end uafvendelige, Modsigelser, der ved de foretagne Afstemninger kunne være formet ind i en Lovparagraph, skal jeg tillade mig at bemærke, at dersom et saadant Forslag kan fremsættes af 15 Medlemmer, hvilket er billigt, maatte det dog være angivet en Tid, inden hvilket det maa anmeldes for Presidenten og for Forsamlingen, at et saadant Forslag vil komme frem, da man ellers ved Hare for, at der uden tilbørligt Varsel for Forsamlingen kunde komme saadanne Forslag for Dagen, og i Henhold til disse finde saadanne Afstemninger Sted, som kunde medføre en foregaaende Dags Beslutning. Det er det foreslaaet, at der da skal udføres en Pluralitet af 3 af de tilstedeværende Medlemmer, men jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at da Forsamlingen er saaledes, naar 77 eller over Halvdelen af Rigsdagsmændene ere tilstede, saa kan det hændes, at 51 Stemmer villes være 3 eller udsætte Majoriteten, og det vil altsaa være tænkeligt, at de 51 Stemmer kunne gøre en Forandring i en vedtagen Bestemmelse. Det er ikke rimeligt, at et saadant Tilfælde vil indtræffe; men det forekommer mig, at man ogsaa skal sige at forebygge de Tilfælde, som man dog ikke kan nægte ere mulige, især naar disse ikke villes være uden Betydning for Forsamlingens Bortighed, der neppe kan siges at være uansøgt, naar en mindre Majoritet endog hader hvad en større i et tidligere Møde har antaget.

Ordføreren: Forinden jeg tillader mig nogle saa Bemærkninger ved nærværende Deel af Udsagnet, skal jeg fremsætte nogle Indtægter i Anledning af hvad der er foresat af den ærede Representant for Kjøbenhavn Amt 4de Distrikt (Krieger). Foraaendte man gaar ud fra den Forudsætning, at man ligesaa let kan sille i Kongeriget som i andre Samfundsforsø, saavel ved at binde sig ved altsid bestemte Regler, som ved at overlade Alt til Vilkaarligheden, er jeg vist aldeles enig med ham; kun er det ofte forbunden med store Vanskeligheder i saa Hensende at træffe den rette Grændse, og det er een af de første Vanskeligheder, saavel i Statsforretningen, som i Udværelsen af den lovgivende Magt. Jeg er forøvrigt aldeles enig i, at der bør være en vis Elasticitet i de gjorte Bestemmelser og denne Samling finder ogsaa Hensende i et Regjulator som det nærværende; dog maa jeg bemærke, at der er en stor Forskel paa Forretningsgangen i Høvelingerne og i Forsamlingen selv. Hvad angaar Høvelingerne, saa er enig i, at der maa være saa lidt Form og Bånd paa Forretningsordenen som muligt, fordi det er disse Høvelingeres Væsen, at der skal finde en fri og ubunden Uanfærdighed Sted mellem de forskellige Medlemmer, som Tilfældet har samlet paa denne Raade. Dette kan heller ikke have nogen Betænkning ved sig, fordi disse Høvelinger dog ikke tage nogen Beslutning med Hensyn til Sagen selv, men kun med Hensyn til en Comitees Udværelse, og det er saaledes mere betænkeligt at komme med Erindringer i denne Hensende, som vil heller ikke have nogen Erfaring om den rette Betydning af en saadan Indtænkning. Det er en Indtænkning, som er opstaaet i Frankfurt, og vi gjøre vistnok det tilstræbt i at tage den saaledes, som den er og overansvoret, saalænge til Erfaringen viser os, at den trænger til en eller anden Rettelser; men hvad der gjælder om Forretningsgangen i Høvelingerne, det gjælder ikke saaledes om Forhandlingerne i Forsamlingen selv. Disse ere af stor Betydning; her er i Forsamlingen et stort Antal Medlemmer, som ere berettigede til at paasæ, at Alt